

Marzà, el mayor pirata que ha tenido esta comunidad es su secretario autonómico, que cobraba de aquí para trabajar en Blanqueres-; (*aplaudiments*) además, un partido, señor *president*, que está rompiendo absolutamente su discurso social.

Yo me imagino, ¿qué pensará usted? ¿Qué pensó usted cuando vio a ese mayor en una residencia pública tirado en el suelo por falta de gestión de la señora Oltra? (*Veus*) ¿Qué pensó, qué pensó, señor presidente?

¿O qué piensa cuando le cuentan que esta semana ha habido un congreso nacional y europeo de centros especiales de empleo en nuestra comunidad y su gobierno no ha asistido, porque se les cae la cara de vergüenza? Porque resulta que les están confiscando sus salarios a los discapacitados. Pero no han cumplido con la resolución de Las Cortes, que les deben a 200 discapacitados el salario de 2016 y a más de 6.000 el de 2017.

Señor presidente, ¿piensa usted revocar las competencias de Compromís y piensa usted llevar el mando de esta comunidad?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà... La vicepresidenta del Consell li contestarà.

La senyora vicepresidenta del Consell:

Gràcies, senyor president.

«Queda abrumadoramente acreditada la existencia de la caja B del Partido Popular.» (*Aplaudiments i veus*) «Hay sobrada prueba de que el PP se ha beneficiado de la actividad delictiva.» (*Veus*) «Gürtel es una red corrupta, creada para realizar una actividad duradera para delinquir.» «Los acusados han atentado contra el estado de derecho.» (*Se sent una veu que diu: «Los menores.»*)...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora vicepresidenta del Consell:

... açò, senyora Catalá, (*protestes*) açò és el que ha humiliat durant anys el poble valencià, la seua actitud delictiva durant anys. (*Aplaudiments i protestes*) I açò, açò...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora vicepresidenta del Consell:

..., senyora Catalá no ho tapa ninguna bandera, (*se sent una veu que diu: «Los menores.»*) més que la bandera de la vergonya.

I del social i les persones amb diversitat funcional, (*veus*) no se preocupe. Nosaltres hem eliminat el copagament confiscatori que posaren vostés. (*Aplaudiments i protestes*) Nosaltres hem augmentat places. Nosaltres, ara, tenim vora 60.000 persones en el sistema de dependència, (*veus*) persones que vostés deixaren abandonades...

El senyor president:

Senyories.

La senyora vicepresidenta del Consell:

... i que ara tenen una resposta. (*Protestes i aplaudiments*)

El senyor president:

Senyories, per favor... (*Pausa*)

Continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula, en nom del Grup Compromís, el seu síndic, (*veus*) senyories, el síndic, el senyor Ferri.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Sí, gràcies. Un segon, que prenga un poquet d'aigua.

Gràcies, senyor president.

President de La Generalitat.

En esta ocasió, des de Compromís, volem parlar de la Constitució. I, més concretament, volem saber la seua valoració sobre els incompliments del govern central d'esta mateixa, de la Constitució, i com afecta això a la qualitat de vida dels valencians i les valencianes.

Així que nosaltres no anem a parlar de banderes gegants, d'eixes que alguns utilitzen per a tapar la seua corrupció, d'eixes que alguns utilitzen quan volen tapar titulars com els que hem llegit els últims dies, que acaba de llegir la vicepresidenta, com aquell que deia *anticorrupción*: «Ha quedado plena y abrumadoramente acreditada la caja B del Partido Popular con los papeles de Bárcenas.» O *la última palabra de fiscalía* en Gürtel: «Fue un mecanismo para obtener contratos a cambio de sobornos a autoridades del Partido Popular» (*Aplaudiments*) ¡Ai!, si és que no n'hi ha prou bandera per a tapar tanta corrupció i tanta mangarrufa.

Senyor president, tampoc anem a parlar de *los patriotas de hojalata*, d'eixos que porten la polsereta en la bandera

i després tenen els diners a Suïssa. Tampoc anem a parlar d'ells.

Nosaltres, a parlar dels valencians i les valencianes, que per a això estem ací, que ningú s'equivoque. Per a això estem en este parlament, per a parlar de com podem fer que els valencians i valencianes puguen tindre una vida millor. I això se complica quan el govern central incompleix, reiteradament, la Constitució i les lleis.

Per exemple, l'article 14 sobre la igualtat dels ciutadans i ciutadanes. ¿De quina igualtat estem parlant, si només pel fet de ser valencians ja rebem menys diners que la resta?

O l'article 40, que parla de la distribució de la renda regional equitativa, quan som l'únic territori que, sent pobres, paguem com si fórem rics.

Senyor president, el pròxim dia 18 de novembre, a les 18 hores, milers de valencians i valencianes eixirem al carrer a reclamar allò que és just, precisament, que volem un finançament just, que volem viure millor, perquè pensem que la gent d'esta terra mereix els mateixos drets que la resta.

Per això, no entenem per què altres grups es passen el dia parlant de la Constitució i després no volen eixir al carrer a reclamar els nostres drets. No tenen tanta al·lèrgia quan es tracta de ficar-se darrere d'una pancarta per a atacar el govern valencià o anar-se'n a altres territoris de manifestació. En canvi, quan es tracta de reclamar justícia per als valencians, tot són problemes i es queden a casa.

Miren, ací hi ha qui parla molt de la Constitució i la utilitza per a enfrontar. I després està qui treballa per a garantir els drets que contempla la Constitució, no sols perquè ho diga la norma, sinó perquè són el resultat de la lluita de milers i milers de persones al llarg de la nostra història perquè la gent normal, la gent del carrer, tinga una vida digna.

Ací hi ha qui parla molt de la Constitució, però s'oblida, per exemple, de l'article 43, el que parla de la protecció a la salut. Afortunadament, tenim un govern valencià que aposta per la sanitat universal, que recupera hospitals, que recupera drets i acaba amb el copagament.

Ací hi ha qui parla molt de la Constitució, però, vaja, no els agrada tant quan han de garantir l'article 47. Sí, eixe que parla d'un habitatge digne. Per això porten al Tribunal Constitucional la llei que vam aprovar en este parlament de la vivenda, de la funció social de l'habitatge.

Hi ha qui parla molt de la Constitució, però s'oblida de l'article 31, quan aprova una amnistia fiscal per als seus amiguets de la Gürtel.

S'obliden dels articles 49 i 50, quan no paguen la part que els pertoca de la dependència. ¿Veritat que sí?

S'obliden de l'article 27, el que parla d'educació. Per això feien les mangarrufes que feien en CIEGSA, i ara toca treballar molt per a tornar a garantir la qualitat educativa.

En definitiva, hi ha qui parla molt de la Constitució, però s'oblida que la Constitució no és un arma per a llançar-se al cap. La Constitució és una norma que ha de servir per a millorar la vida

de la gent. I si no funciona amb eixe objectiu, haurem de canviar-la. I ahí haurem d'estar els valencians. Hem de ser protagonistes d'eixe debat. Hem de plantejar que se treballa des de baix, per un estat plural, incliusiu i divers, que siga capaç de garantir la igualtat de tots i totes les ciutadanes. I ho hem de fer des de l'acord, i no des de la imposició perquè, que ningú s'oblidi, és el poble qui fa la llei i no la llei la que fa al poble.

Malauradament, tenim un govern central que incompleix sistemàticament la Constitució quan es tracta de millorar la vida de la gent, només se'n recorden de la Constitució quan han d'aplicar l'article 155. Ja han amenaçat amb eixe article al País Basc, a Navarra i a Castella-la Manxa –tots sabem el perillós són els separatistes de Castella-la Manxa.

Senyor president, ¿quina valoració fa el Consell d'un govern que no para d'incomplir la Constitució?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell, per a respondre a la pregunta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Efectivament, la Constitució és molt més que l'article 155.

Estos dies s'està parlant molt d'eixe article, del 155 de la Constitució. Però m'agradaria recordar un altre article, a banda dels recordats per vosté, molt encertadament, que crec que hauríem de parlar-ne més, perquè esta molt prop del 155. És el 156.1. M'agradaria parlar-ne perquè és important aturar la ruptura, però és molt important que parlem d'un projecte comú de tots. I el 156.1 de la Constitució diu: «Les comunitats autònomes gaudiran d'autonomia financera per a complir i exercir les seues competències, d'acord amb els principis de coordinació amb la hisenda estatal i la solidaritat entre tots els espanyols.»

La realitat, coincidirà vosté en mi que este article no s'està complint ací, a la Comunitat Valenciana. Probablement, a la millor, caldria intervindre en el 155 per a aplicar el 156. Però la realitat és que ací el 156 no s'està complint.

És una situació que ja és insostenible. I, per això, les forces sindicals i empresarials, en gran mesura, i també socials en general, la societat civil i els partits polítics, molts dels partits polítics, estaran el dia 18 exigint allò que és nostre, allò que ens correspon i allò que ho fem des d'una posició de lleialtat reivindicativa. No estem per opcions rupturistes. Estem per l'opció, simplement, de la justícia, del finançament just.

És insostenible. I com vosté bé deia, això, al final, es concreta en coses molt definitives per a la vida dels ciutadans.

Drets constitucionals que no s'estan aplicant en la nostra comunitat.

L'IVIE feia l'altre dia un primer estudi que afectava fonamentalment a l'educació, que jo crec que són conclusions molt preocupants. L'informe diu, per exemple, que tot i que la Comunitat Valenciana destina un percentatge major del seu pressupost a educació que altres comunitats autònomes, el resultat és que els recursos per alumne no arriben a la mitjana de la resta de comunitats autònomes.

De fet, cal tractar d'arribar a la mitjana de despesa per habitant en els serveis públics fonamentals, que és el que estem fent en este govern. I això ens minva les possibilitats d'actuar en l'impuls a l'economia o en les infraestructures, que no podem arribar perquè, efectivament, no tenim recursos.

Ho hem explicat moltes vegades. En estos moments, el govern valencià té una posició ben clara. No anem a consentir, de cap manera, que se continue en l'incompliment de la Constitució a la Comunitat Valenciana. Tenim un autogovern limitat, *raquititzat*, perquè no es complix, precisament, la Constitució.

Davant d'esta situació, la Comunitat Valenciana ha fet una resposta conjunta, una resposta que començarem ací, en Les Corts, i que, com vosté deia, hem de fer-la arribar fins el final. I hem estat en tots els àmbits. Nosaltres no estem al carrer pel carrer, estem en la negociació permanent, ho hem fet des del començament.

N'hi ha hagut una operació, jo crec que compartida per una gran part d'esta cambra, per tal d'arribar a tots els llocs a explicar quina és la situació real de la Comunitat Valenciana, que el problema valencià existix, que no és una quimera, que és una realitat. I ho hem dit, i ho ha dit el conseller en el Consell de Política Fiscal i Financera. Ho ha dit la vicepresidenta en el consell d'assumptes socials. Ho han dit els distints consellers en les àrees sectorials, quan s'han produït, malauradament molt poques vegades, perquè no n'hi ha una estructura *federalitzant*, que seria molt important per a resoldre problemes d'este país.

Però bé, ho hem fet. Ho hem fet parlant en els governs autonòmics de tots els colors i de totes les posicions, explicant-los quina era la situació de la Comunitat Valenciana. Ho hem fet aportant tot el que hem pogut aportar a les comissions d'experts que s'han produït. Ho hem fet davant del president del govern i davant del ministre d'hisenda. Ho hem fet en la Conferència de Presidents.

Per tant, nosaltres estem en una posició de diàleg absolut. Però volem solucions. I també la societat civil té dret a expressar quina és la realitat. I, a més a més, és molt important que el conjunt de la societat valenciana sàpiga que estem parlant d'una cosa que no és un debat entre polítics, que no és un debat de bons i roïns, que és un debat perquè l'autogovern valencià siga eficaç i pugua complir l'Estatut d'autonomia i també la Constitució.

Per tant, jo crec que, en estos moment, és evident que cal prendre decisions; que no tot, en el problema territorial, està residenciat en Catalunya, que és molt més greu, evidentment, en estos moments, però que hi ha un problema territorial en Espanya que s'ha de resoldre i que la crisi territorial

s'ha de resoldre comptant en tots i comptant també en la nostra comunitat autònoma.

I, com vosté deia, efectivament, nosaltres anem a parlar com a comunitat autònoma en el debat constitucional, de reforma constitucional, que s'obrirà. Clar que sí, perquè és la nostra obligació i és la nostra voluntat de participar per fer possible, de veritat, que els valencians tinguem allò que ens mereixem i que tinguem un futur que siga bo per a totes les ciutadanes i ciutadans i, sobretot, per a les generacions futures.

Gràcies pel seu suport. I crec que és el moment, de veritat, d'eixir al carrer, en tranquil·litat, en serenitat, però eixir al carrer a dir que els valencians no som ni més ni menys que ningú.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Passarem a la següent pregunta de control, que és la que formula, en nom del Grup Podemos-Podem, el seu síndic, el senyor Antonio Estañ.

Senyor Estañ, un segon.

Té vosté la paraula.

El senyor Estañ García:

Sí. La pregunta es clara. Es, como presidente, atendiendo a nuestro *autogovern limitat* y a las consecuencias que tendría para el modelo territorial y una hipotética reforma constitucional, ¿está a favor de la aplicación del artículo 155, aprobado por el gobierno del Partido Popular?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Senyories, escoltarem la resposta del president al síndic del Grup Podemos. (*S'interromp la gravació*) Disculpe, quan vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies per la col·laboració.

Senyor president.

Senyor Estañ, mire, jo li ho dic amb total claredat. A mi, en qualsevol cas, m'agradaria que s'aplicara l'article 155, però jo crec que a qualsevol demòcrata, a qualsevol persona que de veritat creu en la Constitució, sap que el 155 és la darrera instància, perquè sap el problema que suposa i que en estos